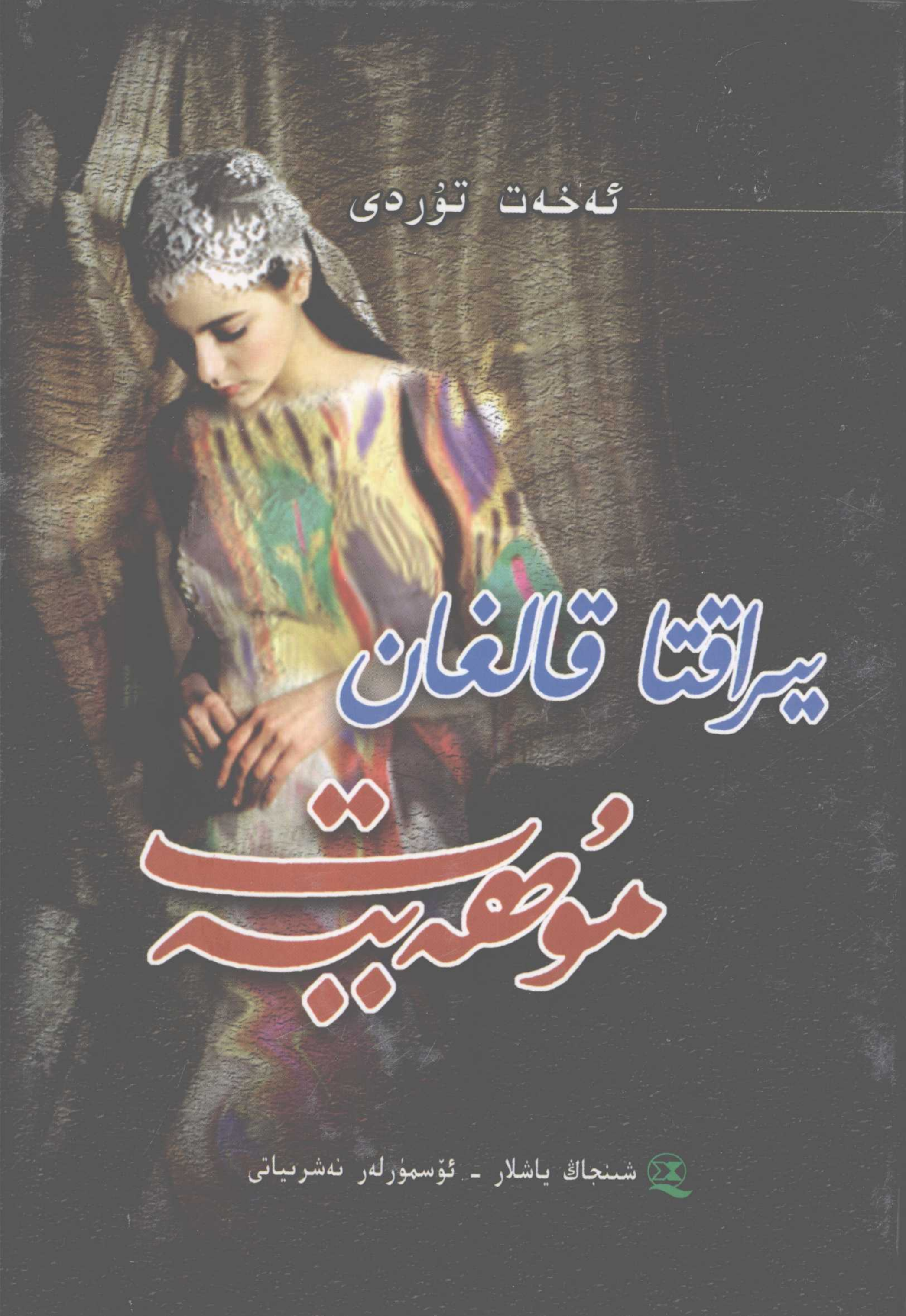

ئەخەت تۇردى

يىراقتا قالغان مۇھەببەت

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ئەخەت تۇردى

يىراقتا قالغان مۇھەببەت

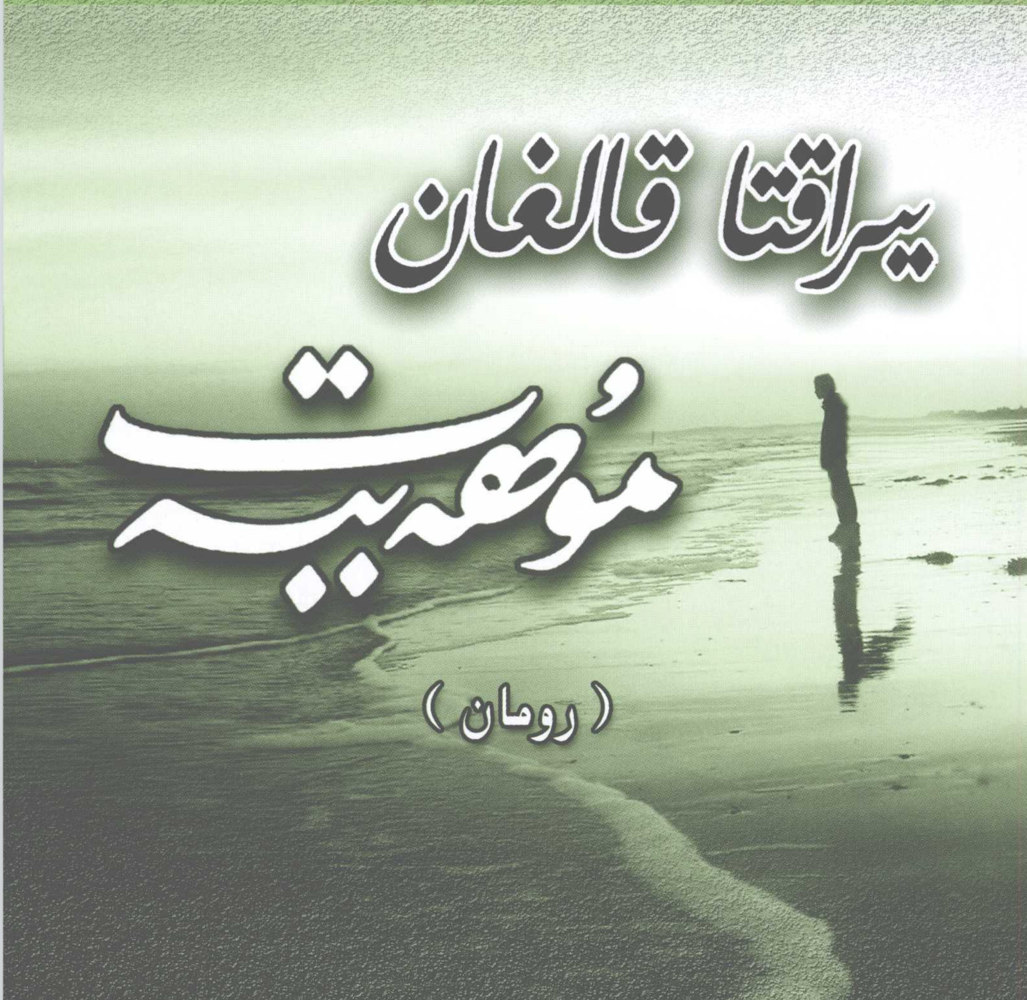

(رومان)

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

留在遥远的爱：维吾尔文/艾海提·吐尔迪著.
—乌鲁木齐：新疆青少年出版社，2007.4
ISBN978—7—5371—2931—2

Ⅰ.留… Ⅱ.艾… Ⅲ.长篇小说—中国—当代—
维吾尔语(中国少数民族语言) Ⅳ.I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第 048602 号

责任编辑：**尼加提·穆合里斯**
责任校对：**玛丽亚木·阿布都热依木**
封面设计：**阿里甫·夏**
插　　图：**阿布都热合曼·阿布力孜**

留在遥远的爱(维吾尔文)
(长篇小说)
艾海提·吐尔迪　著

新 疆 青 少 年 出 版 社 出 版
(乌鲁木齐市胜利路二巷 1 号 邮编：830049)
新 疆 新 华 书 店 发 行
新疆金版印务有限公司印刷
850×1168 毫米 32 开 10.25 印张
1998 年 8 月第 1 版 2007 年 4 月第 2 次印刷

ISBN978—7—5371—2931—2 定价：17.00 元

如有印刷装订问题请直接同出版社调换

ئەخەت تۇردى

مۇندەرىجە

بىرىنچى باب ئاھ، ناخشا! 1

ئىككىنچى باب يۈرەك نېمىدەيدۇ؟ 41

ئۈچىنچى باب پارىژدا ئۇچرىشىش 91

تۆتىنچى باب تۇنجۇققان سۆيگۈ 174

بەشىنچى باب ئاپتاپ ۋە كۆلەڭگە 201

ئالتىنچى باب گۇگۇم باسقان يول 241

يەتتىنچى باب ئەسەبىي دۇنيا 273

سەككىزىنچى باب كېچىككەن سۆيگۈ خەتلىرى 311

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

بىرىنچى باب

ئاھ، ناخشا!

1

سەھنە ئۇنىڭ ماكانى، ئىپتىخارى ۋە دۇنياسى ئىدى. ئۇنىڭ شۇ يەردە تۇرۇپ ئېيتقان بۇنداق يېقىملىق، لەۋەن ناخشىسىنى ئاڭلىغان ھەرقانداق ئادەم تەسىرلەنمەي، ھاياجانلانماي تۇرالمايتتى!

يەنە چاۋاك كۆتۈرۈلدى. ناخشىچى زىلۋا، ئەۋرىشىم بەللىرىنى ئېگىپ مۇلايىمغىنا سالام بەردى. شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئالقىش ساداسى يەنە ئۇزۇنغا سوزۇلدى، ئانچە - مۇنچە ئىسقىرتقان، توۋلىغان ئاۋازلارمۇ بۇلۇڭ - پۇچقاقلاردىن ئاڭلىنىپ قالدى. ناخشىچى ئىلاجسىز باشقا بىر ناخشىنى ئېيتىپ بېرىشكە تەييارلاندى. مۇزىكانتلار پائۇزا ئۇردى، ناخشىچىنىڭ ياڭراق، سۇزۇك، جاراڭلىق ئاۋازى سەھنە تەرەپتىن ئاستا - ئاستا لەيلەپ كەلدى:

ئاي كۆلۈپ نۇرانە كېزەر جاھاننى،
تولۇن ئاي يۈزىدە يارنىڭ سىماسى.
يارىمۇ كۆرىدۇ مېنى ئۇنىڭدىن،
شۇڭلاشقا بىلىنمەس ھىجران ياراسى!

ناخشا ئۇنىڭ بەخت بىلەن شادلىققا چۆمگەن يۈرىكىدىن

ئۇزۇلمەي چىقىۋەردى. ئۇ خۇددى زەمزەم سۈيى بىلەن تولغان مۆلدۈر بۇلاقتا ئوخشاش، ھەيۋەتلىك زالغا توپلانغان قىسما - قىسما ئادەملەرنىڭ چاڭقاق قەلبىگە سۇ سەپمەكتە ئىدى...

ئۇنىڭ ناخشا ئوقۇۋاتقان چاغدىكى ھەرىكىتى، سىياقى خۇددى ئېچىلىۋاتقان رەڭگارەڭ گۈللەرگە، نۇر چاقناپ تۇرغان مەرۋايىتقا ئوخشاش جەزبىلىك ئىدى. ئۇنىڭ بىر خىل سېھرىي كۈچ بىلەن ئەركىلىتىپ، مەرغۇللىتىپ ئېيتقان ناخشىسى كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىغا گويا ھەيۋەتلىك تاغ تىزمىلىرىنى، ئۇنىڭ ئۇچما چوققىلىرىدا پەرۋاز قىلىپ يۈرگەن قەيسەر بۈركۈتلەرنى، دولقۇنلىنىپ شادىمان ئېقىۋاتقان ئەزىم دەريالارنى، بۈك ـ باراقسان ئورمانلىقلارنى، شېرىن - شېكەر مېۋىلىك باغلارنى كەلتۈرەتتى ۋە كىشىلەرنى شۇ يەرلەرگە بېرىپ، بۇ خىل تەبىئىي گۈزەللىكتىن ھۇزۇرلانغاندەك يېقىملىق ھېسسىياتقا چۆمدۈرەتتى...

ناخشىچى بۈگۈن تېخىمۇ زور ئالقىشقا ئېرىشتى، ئېنىقراق ئېيتقاندا ئۇنىڭغا ئامەتلىك كۈن بولدى. باھالىغۇچىلارمۇ رازىمەنلىك بىلەن باش لىڭشىتىپ، مەردلىك بىلەن نومۇر كۆرسەتتى. ئۇ خۇشال ئىدى. خۇشاللىق ئۇنى ئاسماندەك چەكسىز يۈكسەكلىككە، ئوتلۇق قۇياشنىڭ سۈبھى پەيتىدىكى تارام ـ تارام ئالتۇن نۇرلىرى ئىچىگە ئەكېتىۋاتاتتى. ئۇ يەر ئۇنىڭ ھاياجانلىق يۈرىكى مەركەز قىلىنغان ئىلھام، ئىپتىخار ۋە شادلىق دۇنياسى ئىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ۋۇجۇدى تىترەيتتى، يۈرىكى تېپچەكلەيتتى. ئەنە شۇ نازۇك، سېھىرلىك تىترەش ۋە تېپچەكلەشلەردىن پەيدا بولغان يالقۇنلۇق، راھەتبەخش گۈزەل بىر ناخشا پەستە ـــ ھاياجان ۋە لەززەتتىن تېپىرلاۋاتقان يۈزلىگەن قەلبلەرنى لەرزىگە سالغانىدى...

قىزىل دۇخاۋا پەردە يېپىلىپ، بۈگۈنكى تاللاش مۇسابىقىسىنىڭ تۈگىگەنلىكىدىن بېشارەت بەرگەندە، ناخشىچى

سەھنىدىن يۈگۈرۈپ چۈشۈپ، ئەتراپقا چېچەنلىك بىلەن قارىدى. ئۇنىڭ كۆزى، كۆڭلى كىمنىدۇر ئىزدەۋاتقاندەك قىلاتتى. شۇ چاغدا، ئۇنىڭ ئالدىدا بىرى پەيدا بولدى. ئوتتۇز بەش ياش چامىسىدىكى بۇغداي ئۆڭ، چاچلىرى شالاڭ، كۆزلىرى ئوتتەك يېنىپ تۇرىدىغان بۇ يىگىت دەل ناخشىچى ئىزدەۋاتقان ئادەمنىڭ ئۆزى ئىدى.

— قالتىس ئېيتتىڭىز، ئايچېچەك، سىزنى تەبرىكلەيمەن! — دېدى يىگىت ھاياجاندىن ئاۋازى تىترەپ، — مەن سىزگە بۇرۇنلا ئىشەنگەن...

— بۇمۇ سىزنىڭ غەلىبىڭىز نۇرجان ئاكا! — دېدى ناخشىچىمۇ ھاياجانلىق تىن ئېلىپ، — سىز ئىجاد قىلغان ئېسىل، يېقىملىق مۇزىكا بولمىغان بولسا، مېنىڭ ئاۋازىم قانچىلىكتى؟ !

— ياق - ياق، ئايچېچەك، — دېدى كومپوزىتور نۇرجان ئېتىراز بىلدۈرۈپ، — مەن بۇرۇنلا سەزگەن، سىزنىڭ نەپىسىڭىز ئىسسىق، ئاۋازىڭىزدا بىر خىل سېھرىي كۈچ بار؛ سىز ناخشا ئېيتسىڭىز تورغاي، تۇمۇچۇق، بۇلبۇل، كاككۇكلارمۇ سىزگە جور بولىدۇ. سىز ناخشىنى بەزىدە تاغ سۇلىرىنىڭ گۈركىرىشىدەك مەردانە دولقۇنلىتالايسىز؛ بەزىدە، بۇلاق سۈيىنىڭ بۇلدۇقلىشىدەك يېقىملىق مەرغۇللىتالايسىز! ئەمدى مەن سىز بىلەن تېخىمۇ ئوبدان ھەمكارلىشىمەن. بىلەمسىز، مۇزىكانتنىڭ ئىككى مۇھىم ۋەزىپىسى بار: بىرى، كىشىلىك ھايات بىلەن چەكسىز تەبىئەتتىكى گۈزەللىك ۋە سىرلارنى ئېچىپ، كىشىلەرگە مەنىۋى زوق بېغىشلاش، يەنە بىرى سىزگە ئوخشاش ئىستىقباللىق ناخشىچىلارنى تەربىيىلەش!

ئايچېچەك ئاكىلىق ھېسسىياتتا، ئىچكۆيەرلىك بىلەن ئېيتىلغان بۇنداق سەممىمىي ۋە ئىلھامبەخش سۆزلەرنى ئاڭلاپ تېخىمۇ قاتتىق ھاياجانلاندى، يۈزىگە يېقىملىق كۈلكە يېيىلدى،

ئۇنىڭ ئىچ ـ ئىچىدىن سىرغىپ چىقىۋاتقان خۇشاللىق ياشلىرى خۇددى ئىككى تامچە شەبنەم سۈيىدەك كۆز چانىقىدا پارقىراپ قالدى.

شۇ ئەسنادا، ئۇلارنىڭ يېنىغا گۈلناز ئىسىملىك، ئوتتۇز سەككىز ياش چامىسىدىكى بىر ناخشىچى كېلىپ گەۋدىسىنى كەردى. ئۇ بوينىنى ھەممىشە تەمبۇرنىڭ دەستىسىدەك تۇتۇپ يۈرىدىغان غاداڭ چوكان ئىدى. شۇ تۇرقىدا، ئۇنىڭ ئەپتىدىن بىر نەرسىگە تىت ـ تىت بولۇۋاتقانلىقى، نېمىگىدۇر چىدىمايۋاتقانلىقى چىقىپ تۇراتتى. راست، ئۇنىڭ ئاغزى كۈلۈپ تۇرغان بىلەن يۈرىكى قاتتىق يىغلاۋاتاتتى. چۈنكى بۈگۈنكى تاللاش مۇسابىقىسىدە ئۇنىڭ تەلىيى ئوڭ كەلمىدى. نومۇرى چۈشۈپ كەتتى. ناخشىسىمۇ تاماشىبىنلارغا ياقماي ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. بۇنى ئۇ، ئۆز تەقدىرىنىڭ كاجلىقىدىن كۆرمەي، بەلكى ئايچېچەكنىڭ سېھرىي كارامەتكە ئىگە ئاۋازى بىلەن نۇرجاننىڭ لىرىك مۇزىكىسىدىن كۆردى. شۇڭا ئۇنىڭ ھازىر ھەر ئىككىيلەنگە قارىتا قاتتىق غۇمى ۋە ئاداۋىتى بار ئىدى.

گۈلناز قەددى قامەتلىك، چىراي شەكلى خېلى كېلىشكەن جۇۋان بولسىمۇ، لېكىن كۆڭلى كۆكسى تار، ئەقلى ناقىسراق ئىدى. شۇڭا ئۇ كېلىپلا ئۇلارغا نەشتىرىنى تىقتى:

— سېنى تەبرىكلەيمەن ئايچېچەك! — دېدى ئۇ ئىچى تارلىق بىلەن سوغۇق ھېجىيىپ، — لېكىن بەك كېرىلىپ كەتمە! چاۋاك دېگەن بەزىدە قولنىڭ ئالقىنىدىن چىقسا، بەزىدە، دۈمبىسىدىنمۇ چىقىپ قالىدۇ. ئىشقىلىپ، سايرىغاننىڭ ھەممىسى بۇلبۇل بولىۋەرمەيدۇ! خوش، مەن كەتتىم!...

ئۇ ئېگىز پاشنىلىق مېغىزرەڭ تۇپلىيىدىن تاس ـ تاس ئاۋاز چىقىرىپ كەتتى. شۇ ھالەتتە ئۇنى ئارتىسلارغا خاس نازاكەت بىلەن ئىرغاڭلاپ ماڭدى دېگەندىن كۆرە بوينىنى شاپتۇل قىلىپ، غىنتاڭشىپ كەتتى دېگەن تۈزۈك ئىدى.

گۈلنازنىڭ قوپال، تەنلىك گەپلىرىدىن ئايچېچەكنىڭ دىلى قاتتىق پۇچۇلاندى، تېخى ھېلىلا غەلىبە تەنتەنىسىدىن كۈلۈپ، ئېچىلىپ تۇرغان ئوماق چىرايى بىردىنلا خىرەلىشىپ، ئالاسېرىق بولۇپ قالدى. بۇنى سەزگەن نۇرجان دەھال ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياسىدى:

— ئايچېچەك، ئۇ ئايال ئاچچىق يۇتۇۋاپتۇ، ئۇنىڭ گەپلىرىنى كۆڭلىڭىزگە ئالماڭ! ھاياتتا بۇنداق بىر ھەقىقەت بار: بىر ئادەمنىڭ مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىپ، نام چىقارغان كۈنى كۆپ ھاللاردا ئۇنىڭ ھوجۇمغا، تىل - ئاھانەتكە ئۇچرىشىنىڭ باشلىنىش چېغى بولىدۇ!

ئىككىيلەننىڭ سۆھبىتى بىمەھەل ئۈزۈلدى. كۈتۈلمىگەندە ئۇلارنىڭ يېنىغا مەدەنىيەت ئىدارىسىنىڭ باشلىقى قۇربانوف كەلدى. ئۇ غەلىتىلا تۆرلىپ قالغان ئادەم ئىدى: بېشى قاپلاننىڭكىدەك چوڭ، تۇمشۇقى كىرپىنىڭكىدەك ئۇچلۇق، بويىنى ھاڭگىتىنىڭكىدەك ئۇزۇن ئىدى، شۇنىڭغا قارىماي، ئۇ خۇددى ياش يىگىتلەردەك ياسىنىۋالاتتى. شۇ تاپتا ئۇ، چاچلىرىنى مايلاپ، ئۆتكۈر پۇراقلىق ئەتىرلەرنى چېچىپ، كۆزىگە ئامېرىكىنىڭ قارا گەردىشلىك كۋارتىس ئەينىكىنى تاقىۋالغانىدى.

— سىزنى تەبرىكلەيمەن، ئايچېچەك، بەك ياخشى ئېيتتىڭىز! — دېدى ئۇ ئايچېچەكنىڭ نازۇك، يۇمشاق بارماقلىرىنى چىڭ قىسىپ، — ئەمدى ئىشەنچىم كامىلكى، سىز بۇ قېتىم غەربىي شىمال بويىچە ئۆتكۈزۈلىدىغان ماھارەت كۆرسىتىش كۆرىكىدە چوقۇم ئۇتۇپ چىقىسىز!

— رەھمەت قۇربانوف ئاكا، — دېدى ئايچېچەك سەل - پەل قورۇنۇپ، — ئىشەنچىڭىزگە رەھمەت! لېكىن ئاشۇرۇۋەتتىڭىز. . .

— ياقەي . . . ھەرگىز ئاشۇرمۇدۇم، — دېدى قۇربانوف

تېخىمۇ ئېچكىرىلەپ، — «ياخشى خوراز تۇخۇمىدا چىللار» دېگەن گەپ بار، سىز ئۆزىڭىزنىڭ خۇشناۋا بۇلبۇل ئىكەنلىكىڭىزنى ئاللىقاچان كۆرسەتكەن. . .

ئۇلارنىڭ ئەتراپىغا يەنە بىر مۇنچە كىشىلەر توپلاشتى. ئۇلارنىڭ كۆپى ئارتىسلار ئىدى. بىر نەچچە قىزلار ئايچېچەكنى تەبرىكلەپ، قۇچاقلاپ سۆيدى، بىر نەچچە مۇزىكانتلار ئۆزلىرى بىلەن ئوبدان ماسلاشقانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتتى، يەنە بىرمۇنچە تاماشىبىنلارمۇ يىراقتىن ئايچېچەككە قاراپ ھەۋەسلەندى، زوقلاندى. شۇ تاپتا ئايچېچەك خۇشاللىقتىن، ھاياجاندىن ئۆزگىرىپ، تېخىمۇ گۈزەل ۋە ئوماق بولۇپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ ئۇزۇن كىرپىكلىك قاپقارا بۇلاق كۆزلىرىنى كۆرگەن كىشى ئىختىيارسىز كۆكتە چاقناپ تۇرغان دۇردانە يۇلتۇزلارنى ئەسلەيتتى، ھەمىشە تەبەسسۇم جىلۋە قىلىپ تۇرىدىغان مۇلايىم، ئوماق چىرايىنى كۆرگەن كىشى بىئىختىيار سۈپسۈزۈك زۇمرەت ئاسمانىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى. . .

ئۇ سىرتقا چىقتى. مانا، راھەتبەخش سالقىن كېچە، ئاسماندا تولۇن ئاي ئۈزۈپ يۈرەتتى، ئاي شۇنداق يورۇق، شۇنداق نۇرلۇق ئىدى. ئۇنىڭدىن تۆكۈلگەن نۇر بىلەن بۇنىڭغا تۈن چىراغلىرىنىڭ كۈمۈش رەڭ شولىسى قوشۇلۇپ، شەھەرنى يورۇق، ئازادە ۋە شادىمان ھالەتكە كەلتۈرگەنىدى. بايا مانا مۇشۇ يەردە سەلدەك ئېقىپ ـ لۆمشۈپ تۇرغان ئادەملەر توپى بارا ـ بارا ئازىيىپ، شالاڭلىشىپ، كەڭرى مەيدان بوشاپ قالغانىدى. ئايچېچەك سومكىسىنى قولتۇقىغا قىسىپ، ئەمدى چوڭ يولغا بۇرۇلاي دېۋىدى، ئارقا تەرەپتىن كەلگەن قۇربانوفنىڭ يۇمشاق ئاۋازى ئۇنى يولدىن توختاتتى:

— مەن سىزنى ماشىنام بىلەن ئاپىرىپ قوياي، ئايچېچەك، بۈگۈن ناھايىتى چارچىدىڭىز!

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

— رەھمەت جوجالڭ، ئاۋارە بولماڭ، — دېدى ئايچېچەك نېمىدىندۇر قىسنغاندەك بولۇپ، — ئۆزۈم كېتىۋېرەي . . .

لېكىن قوربانوف ئۇنى قويۇۋەتمىدى:

— تۇزۇت قىلماڭ خانقىز، مانا ماشىنىمۇ كەلدى، قېنى چىقىڭ!

سىرلىرى يالتىراپ تۇرغان قوڭۇر رەڭلىك ئالىي پىكاپ غىرىلداپ كېلىپ ئۇلارنىڭ يېنىدا توختىدى. قوربانوف پىكاپنىڭ ئالدى ئىشىكىنى ئېچىپ، ئايچېچەككە تەكەللۇپ قىلدى:

— قېنى، مەرھەمەت، بىمالال چىقىۋېرىڭ!

ئايچېچەك ئامالسىز قالدى، قوربانوف ئۇنى يامان يەردە قىسماققا ئالغانىدى. ئۇ قورۇنۇپ ئوڭايسىزلىنىپ، ئالدى - ئارقىغا نەچچە قاراپ، ناھايىتى تەسلىكتە ماشىنىغا چىقتى، چىقتىيۇ ئىختىيارسىز يۈرىكى سىيلىپ كەتتى. ئەسلىدە، ئۇنىڭ تىرەجەپ تۇرۇۋالغىنى بىر ھېساپتا توغرا ئىدى. چۈنكى، باياتىن بېرى ئۇنى كۆزىتىپ، خۇددى مەرگەندەك يوشۇرۇن نىشانغا ئېلىپ تۇرغان گۈلناز، ئۇنىڭ پىكاپقا چىقىپ، قوربانوف بىلەن بىللە كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، تېخىمۇ ئەسەبىيلەشتى. ھەسەت، رەشىك ئوتى بىرلىشىپ، ئاچچىقتىن ئۇنىڭ ئۆتىنى يېرىۋەتكۈدەك ھالغا كەلتۈرۈپ قويدى . . .

قوربانوف ماشىنىنىڭ ئارقىدا قاڭتىيىپ ئولتۇرۇپ، ئايچېچەكنى گەپكە سېلىشقا باشلىدى:

— شۇنداق قىلىپ بۈگۈن يولدىشىڭىز ئۆيدە يوق دەڭ، ھەي، ئىسىت! . . . سىزنىڭ بۈگۈنكىدەك خۇشال كۈنلىرىڭىزدە ئۇنىڭ بولمىغىنى يامان بوپتۇ. سىزنى ئەلۋەتتە تەبرىكلەپ، قۇتلۇقلاپ، خۇشاللىقىڭىزغا ھەمدەم بولۇشى كېرەك ئىدى - دە! . . .

— ھېچقىسى يوق، — دېدى ئايچېچەك خاتىرجەم

هالدا، — يولدىن كەلگەندىن كېيىن تەبرىكلىسىمۇ ئۈلگۈرىدۇ. ئۇنىڭ، مېنىڭ كەسپىمنى سۆيۈپ، قوللىغانلىقىنىڭ ئۆزى مەن ئۈچۈن ئەڭ چوڭ تەبرىكلەش!

— مۇنداق دەڭ، — دېدى قۇربانوف مەسخىرە ئارىلاش كۈلۈپ، — گەرچە بىرىڭلار تاغدا، بىرىڭلار باغدا بولساڭلارمۇ تۇرمۇشۇڭلار خېلى مەنىلىك ئۆتىدىغان ئوخشايدۇ! قايىلمەن، قايىلمەن! لېكىن مۇنداق تۇرمۇش ھەرقانچە مەنىلىك بولسىمۇ ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ كەتسە، ھامان بىر يەردىن دەزكەتمەي قالمايدۇ! چۈنكى ھەر ئىككىڭلار ياش - دە! مۇنداق بولسۇن ئايچېچەك، — قۇربانوف ئەمدى قارماققا يەمچۈك ئىلىشقا باشلىدى، — سىز ھازىر ئەلگە تونۇلۇۋاتىسىز، ناخشا چولپانلىرىنىڭ قاتارىغا كىرىپ قالاي دېدىڭىز، سىزنى ئاسراپ، قىيىنچىلىقلىرىڭىزنى ھەل قىلمىساق بولمايدۇ. مەن ئېرىڭىزنى يۆتكەشكە ۋەدە بېرەي، قاتناش شىركىتىدىن بىزنىڭ سىستېمىغا يۆتكەپ كېلىپ، ھەمىشە سىزنىڭ يېنىڭىزدا تۇرىدىغان بىر ئىشقا قويايلى، قانداق دەيسىز؟

ئايچېچەك بۇنىڭغا ئەلۋەتتە خۇشال ئىدى، شۇنداق بولسا، ھەقىقەتەنمۇ گۈل ئۈستىگە گۈل بولغان بولاتتى. بۇنىڭدا يالغۇز ئايچېچەكنىڭلا ئائىلە يۈكى يېنىكلەپ قالماي، بەلكى ئېرىمۇ يولنىڭ جاپا - مۇشەققىتىدىن، غېرىپ غۇربەتچىلىكتىن قۇتۇلۇپ تۇرمۇشنىڭ ھۇزۇرىنى سۈرەلەيتتى! . . .

ئايچېچەك تۇرۇپلا يەنە ئويلىنىپ قالدى: قۇربانوف راستتىنلا شۇنداق قىلارمۇ؟ بۇ ئادەم نېمە ئۈچۈن تۇيۇقسىزلا بۇنداق غەمگۇزار بولۇپ قالدى؟ بۇ ئىشنىڭ كەينىدە بىرەر شۇم غەرەز بارمۇ - يا؟ توۋا نېمىلەرنى ئويلاپ كەتتىم - ھە! بىر ئادەم سەمىمىي نىيەت بىلەن ياخشىلىق قىلاي دېسە نېمە ئۈچۈن بىھۇدە گۇمانخورلۇق بىلەن ئۇنىڭ ساداقىتىگە، دىيانىتىگە شەك كەلتۈرىمەن؟! . . .

ئايچېچەك ئەنە شۇنداق گادىرماش خىياللار بىلەن قۇربانوفقا نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي قالدى. پەقەت قۇربانوفنىڭ ئۆزىدىن گەپ كۈتۈپ تۇرغانلىقىنى كۆرگەندىلا، ئاندىن:

— ھەممىتىڭىزگە رەھمەت جۇجاڭ! — دەپ قويدى.

قوڭۇررەڭ پىكاپ ئايچېچەكنىڭ ئۆيىنىڭ ئۇدۇلىدىكى يولنىڭ چېتىگە كېلىپ توختىدى. ئايچېچەك پىكاپتىن ئالدىراپ چۈشتى ۋە ئۆيى تەرەپكە كېتىۋېتىپ:

— رەھمەت قۇربانوف ئاكا، سىزنى ئاۋارە قىلدىم! — دېدى قىسقىلا.

— توختاڭ، ئايچېچەك، — دېدى قۇربانوف ۋە ماشىنىدىن چۈشۈپ ئايچېچەككە يېقىن كەلدى، — مەن، سىزنى ئىشىكىڭىزگىچە ئاپىرىپ قوياي، ياخشى ئىش دېگەننى ھەق دادىغا يەتكۈزۈپ قىلىدىغان گەپ! — قۇربانوف ئايچېچەكنى تار يولدا قولتۇقلاپ دېگۈدەك ماڭدى. ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە، ئايچېچەكنىڭ قولىنى تۇتۇپ تۇرۇپ:

— خوش ئەمىسە، ياخشى چۈش كۆرۈڭ! — دېدى ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ. ئايچېچەك تېزلا قولىنى تارتىپ، رەسمىيەت ئۈچۈن بولسىمۇ تەكەللۇپ قىلدى:

— ئۆيگە كىرىپ، بىرەر پىيالە ئۇسسۇزلۇق ئىچىپ كەتمەمسىز!

— بۈگۈنچە خوش، ئۆيىڭىزنى كۆرۈۋالدىم، — دېدى قۇربانوف ئالىجانابلىق بىلەن، — كېيىن پۇرسەت بولۇپ قالار...

ئۇلار خوشلاشتى. ئايچېچەك ئۆيگە، قۇربانوف ماشىنىغا قاراپ ماڭدى.

ئايچېچەك ئۆيگە كىرىپلا لامپۇچكىنى ياقتى، ئۆي يوپيورۇق يورۇدى. مانا، ئۇنىڭ ئىشچان ئەپلىك قولى بىلەن زامانغا لايىق، كۆركەم سەرەمجانلاشقان ئازادە، پاكىز ئۆي! ئۆيدىن ئۆزگە

تونۇش خۇش پۇراق ھىد كېلەتتى. ئۇدۇل تامنىڭ كۆزگە چېلىقىدىغان يېرىگە كۆركەم جاھازلىق، بىر ماي بوياق رەسىم ئېسىلغانىدى. «سەھرا» دەپ ئىسىم قويۇلغان بۇ رەسىمدە، بىر نەچچە ئېغىز كېسەك ئۆي، بىر نەچچە تۇپ قارىياغاچ ۋە كەڭ كەتكەن بۇغدايلىق، ئۇستى تەرىپىدە بولسا، ئاقۇش بۇلۇت بىلەن زەڭگەر ئاسماننىڭ كۆرۈنۈشى ناھايىتى نەپىس ھەم ئىنچىكە سىزىلغانىدى. رەسىمنىڭ ئوڭ بۇرجىكىدىكى «ئەكرەم» دېگەن ئىمزا كۆزگەئوچۇق تاشلىنىپ تۇراتتى. ئايچېچەك بۇ رەسىمنى ھەر بىر كۆرگەندە، يۈرىكى ئېچىشقاندەك بىر قىسما بولاتتى، ئۇنى قانداقتۇر بىر ئۆلمەس تۇيغۇ يوشۇرۇن ئازابلاۋاتقاندەك، قانداقتۇ بىر ئەتىۋار نەرسىسى تاسادىپىي يوقىلىپ كېتىپ تاپالمايۋاتقاندەك، بىر خىل مەۋھۇم، چۈشىنىكسىز، ئەمما ئازابلىق ھېس تۇيغۇ بىئارام قىلاتتى. شۇڭا ئۇ، بىر نەچچە قېتىم بۇ رەسىمنى تامدىن ئېلىپ، كۆزدىن يىراق بىر يەرگە تىقىپ قويۇشنىمۇ ئويلىدى. لېكىن، ئۇنداق قىلىشقا يەنە قولى بارمىدى. چۈنكى، بۇ ئۇنىڭ بىرىنچى قېتىم مەجنۇنلارچە سۆيگەن ئاشىق يىگىتىنىڭ ئۆزىگە قالدۇرغان بىردىنبىر يالدامىسى، تۇنجى سەبى سۆيگۈسىنىڭ ھاياتلىق نىشانى ئىدى. بۇ رەسىم ئۆزىنىڭ گۈزەل، رەڭدار، جانلىقلىقى بىلەن ئۇنىڭغا ھەمىشە ياشلىق دەۋرىنىڭ جۇشقۇن، غەمسىز دەقىقىلىرىنى، تۇنجى مۇھەببىتىنىڭ پاك ۋە ئىللىقلىقىنى، تۇيۇقسىز يوقالغان بەختىنىڭ ھەسرەتلىك، ئاچچىق سېغىنىشلىرىنى ئەسلىتىپ تۇراتتى. شۇڭا ئۇ، بەزىدە، ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا، «ئەكرەم، سىز ھازىر نەدە؟! سىز مېنىڭ تۇرمۇشۇمدا خۇددى ئاقار يۇلتۇزدەك بىر كۆرۈنۈپلا يوقالدىڭىز! لېكىن، ئۇنىڭ ماڭا قالدۇرغان زەربىسى قاتتىق بولدى! شۇنداقمۇ تۇيۇقسىز يوقالغان بارمۇ؟! سىز بۇ چەكسىز ئالەمنىڭ نەرىدە يۈرۈۋاتىسىز؟! سىزنى بىر كۆرۈپ، ئەھۋالىڭىزنى بىلسەم،

ئارمىنىم يوقتى!...» — دەپ ئىچ - ئىچىدىن نىدا قىلاتتى...

ئايچېچەك بۈگۈنمۇ ئۆيگە كىرىپلا بۇ رەسىمگە لەپپىدە بىر كۆز تاشلىدى، گويا كۆڭلىدىكى خۇشاللىقلىرىنى ئۇنىڭغا ئېيتماقچى بولغاندەك، لەۋلىرىنى لىپىلدىتىپ قويدى. لېكىن يەنە شۇ ھامان خىيالى باشقا ياققا بۇرۇلۇپ، ئۆزىگە ئالتە يىل غەمخانە بولغان ئىللىق بۇ ئۆيدىن باشقا نەرسىلەرنى ئىزدەشكە باشلىدى. دەرۋەقە، بۇ قەدىناس ئۆيدە، ئۇ تۇنجى پەرزەنتى ساباھەتنى تۇغۇپ، بېقىپ بەش ياشقا كىرگۈزدى، ھازىر ئۇ، ياتاق ئۆيدە ئۆزىگە قارايدىغان گۈلسۈم ئىسىملىك ئون بەش ياشلىق قىز بىلەن بىللە تاتلىق ئۇخلاۋاتىدۇ. بۇ غەمخانە ئايچېچەككە ھازىرغىچە سۆيگۈ، مۇھەببەت بىلەن بەخت - ھالاۋەت كەلتۈردى. ئېرى ھەپتە، ئون كۈندە بىرەر قېتىم مېھماندەك كېلەتتى. ھەر كەلگەندە مۇھەببەتنى، سېغىنىشنى ۋىسالىغا يەتكۈزۈپ، بۇ ئاددىي ئۆيگە ھاياتنىڭ چەكسىز لەززىتىنى ئەكېلەتتى، كەتكەندە بولسا، سۆيگۈ رىشتىسىنى تېخىمۇ چىڭىتىپ، ھىجران ئوتىنى ئۇلغايتىپ كېتەتتى. كۈنلەر ئەنە شۇنداق سىرلىق، قىسقا دەقىقىلەر بىلەن تويدۇرماي، خۇشال - خۇرام ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى... لېكىن ئايچېچەك بۈگۈن نېمە ئۈچۈندۇر، بىر خىل يالغۇزلۇق، غېرىبلىق ھېس قىلدى. ئېھتىمال، ئۇ كۆڭلىدىكى ھاياجان بىلەن خۇشاللىقلىرىنى ئېيتىدىغان سىرداش تاپالماي شۇنداق بولۇۋاتقاندۇ! ئۇ، ئىختىيارسىز قىبلە تامغا ئېسىلغان ئەينەكلىك رامكىغا قارىدى، ئۇنىڭدا ئېرى بىلەن ئىككىسىنىڭ بىر - بىرىگە ياندىشىپ چۈشكە رەڭلىك سۈرىتى بار ئىدى. ئۇ، بۇندىن ئالتە يىل بۇرۇن، ئىككىسىنىڭ ھېچقانداق ھەشەم، دەرەمسىز ئاددىيغىنا، ئەمما، شاد - خۇراملىق ئىچىدە ئۆتكۈزگەن بەختلىك توينىڭ خاتىرىسى ئىدى. رەسىمدە ئايچېچەك خۇددى ئاققۇ پەيلىرىدەك ئاپئاق،

يارىشىملىق تويى كېيىمىدە پۈتۈن بەدىنى كۈلۈپ تۇرغاندەك بەختىيارلىق ئىچىدە قىلىقلىنىپ تۇراتتى. ئۇ، شۇنچىلىك زىبا ۋە نازاكەتلىك ئىدى. ئۇنى قولتۇقلاپ ئوڭ يېنىدا تۇرغان ئېرىمۇ خۇشال ۋە مەغرۇر ئىدى. ئۇنىڭ بۇرۇتى ئەمدىلا خەت تارتقان ئاق سېرىق يۈزى بىلەن قارچىغىنىڭكىدەك ئۆتكۈر كۆزلىرىدە بەخت ۋە مەستخۇشلۇقنىڭ ئىللىق تەبەسسۇمى قېتىپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ ھاياتقا تاشلىغان بىرىنچى قەدىمى ئەنە شۇ مەنزىلدىن باشلاندى. شۇندىن بېرى، ئۇلار ئۆزلىرىگە تەئەللۇق بولغان ھايات يۈكىنى زىممىسىگە ئارتىپ، ھەرقايسىسى ئۆز يولىدا بىر قەدەم، بىر قەدەمدىن ئالغا كېتىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ سۆيگۈ مۇھەببىتى، ئەقىدە، ئېتىقادى شۇنچە چىڭ ۋە كۈچلۈك بولۇشىغا قارىماي، كېتىۋاتقان مەنزىلى، بېسىۋاتقان مۇساپىسى ئوخشاش بولمىغاچقا، بىر - بىرى بىلەن كەمدىن كەم دىدارلىشىشقا مەجبۇر ئىدى. بۇ ھال بەزى چاغلاردا، بولۇپمۇ، بۈگۈنكىدەك چەكسىز خۇشاللىققا چۆمگەن ياكى كۈتۈلمىگەن كۆڭۈلسىزلىكلەرگە گىرىپتار بولغان ۋاقىتلاردا، ئايچېچەكنى بىئارام قىلاتتى، خۇشال كۆڭلى بىردىنلا غەشلىككە تولۇپ، ئۆزىنى بەكمۇ تەنھا ۋە مىسكىن سېزەتتى...

ئايچېچەك ئورۇنغا كىرىپ يېتىپمۇ ئۇزۇنغىچە ئۇخلىيالمىدى. بىردىنلا كۆز ئالدىدا يەنە ئېرى گەۋدىلەندى. ئېرىنىڭ يېقىملىق خۇش پىچىم چىرايى ئۆزىگە قاراپ كۈلۈپ تۇرغاندەك، مۇسكۇللىرى يېتىلگەن بېجىرىم قوللىرى بىلەن ئۆزىنىڭ ئاللىقانداق نازۇك، سەزگۈر يەرلىرىنى سىلاپ، غىدىقلاپ ئويناۋاتقاندەك تۇيۇلۇپ، پۈتۈن ۋۇجۇدىغا بىر خىل لەززەتلىك سېزىم تارقىغاندەك بولدى. ئۇ يۇمشاق ئورۇندا تولغاندى ۋە ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا:

— نەدىسەن، سابىر! — دەپ تۇۋلىۋەتتى.

2

يوللار، ئەھ، يوللار! نېمىدېگەن خاسىيەتلىكسەن! سەن

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com